

рентабельные проекты еще не реализованы. Поэтому органы публичной власти и бизнес должны работать согласованно в общенациональных интересах, формируя партнерские модели взаимоотношений в различных сферах. И здесь исключительно важно, найти баланс интересов, необходимый для реализации общественно значимых проектов.

Литература

1. Арман А. Взгляд ЕАБР на перспективы ГЧП в странах ЕАЭС // G-Global 13 ноября 2016. -[Электронный ресурс]. – Режим доступа:<http://group-global.org/ru/publication/36639-vzglyad-eabr-na-perspektivy-gchp-v-stranah-eaes>
2. Ruerd Ruben Public Private Partnerships in Developing Country // IOB Study № 378, April, 2013 – [Электронныйресурс]. – Режимдоступу: <https://www.oecd.org/dac/evaluation/IOBstudy378publicprivatepartnershipsindevelopingcountries.pdf>

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО В УКРАЇНІ: СЬОГОДЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ

О. В. ПОПЕНКО, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

На сучасному етапі одним із основних напрямів трансформації економіки України є подальше реформування системи управління економікою. Дійовим засобом підвищення ефективного функціонування державної власності є розвиток партнерських відносин держави та бізнесу, що дозволить залучити в державний сектор економіки додаткові ресурси.

За останні роки одним із головних пріоритетів урядових стратегічних програм розвитку стало питання запровадження інституту державно-приватного партнерства, яке є не тільки індикатором успішної взаємодії бізнесу та структур державної влади, але й альтернативним засобом відновлення та модернізації національної економіки. Але загострення кризових явищ в Україні значною мірою перешкоджає активізації процесу державно-приватного партнерства.

Вже протягом досить тривалого часу у провідних країнах світу відбувається розвиток системи державно-приватного партнерства. В Україні розвиток партнерських відносин держави і бізнесу знаходиться на початковій

стадії. Слід зазначити, що він має свої унікальні особливості та вимагає вирішення низки складних завдань.

Термін «державно-приватне партнерство» можна розглядати в широкому і вузькому сенсі цього слова. У широкому сенсі це будь-яка взаємодія держави і бізнесу для досягнення загальних цілей соціально-економічного розвитку: сумісна розробка стратегічних документів, нормативних правових актів, просування державою приватних проектів компаній за кордоном, спільна робота по поліпшенню іміджу країни. У вузькому сенсі це сумісне фінансування великомасштабних проектів або інша фінансова участь держави в бізнес-проектах. Співпраця між державними і приватними партнерами може здійснюватися в рамках різних законодавчих структур, з різноманітним діапазоном сфер застосування, завдань і компетенцій.

Світовий досвід державно-приватного партнерства свідчить про його високу ефективність та результативність. Особливістю сьогодення є широке використання ДПП у сферах традиційної державної відповідальності – об'єктах загального користування і суспільних послугах.

Технічно відстала та зношена інфраструктура потребує значних фінансових вкладень та застосування новітніх технологій, які держава в умовах фінансово-економічної кризи самотійно не здатна забезпечити. Відповідно, основною мотивацією держави для реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства є обмеженість бюджетних ресурсів, а також відсутність достатнього досвіду держави для ефективного управління об'єктами громадської інфраструктури в ринкових умовах.

Сьогодні Україна робить перші реальні кроки у розвитку державно-приватного партнерства, тому ефективність та результативність розвитку цього процесу для суспільства у визначальній мірі залежить від його належного нормативно-правового врегулювання та ефективної імплементації останнього у площину практичної діяльності.

Для розвитку державно-приватного партнерства необхідно: закріплення принципів ДПП у державних і регіональних стратегіях соціально-економічного розвитку держави та регіонів, створення сприятливого інституційного середовища ДПП, розробка і удосконалення його нормативно-правової бази, забезпечення державної підтримки і гарантій держави партнерам з приватного сектору, запровадження публічного контролю за виконанням договірних зобов'язань всіма учасниками-партнерами.

Співпраця держави і приватного бізнесу в рамках державно-приватного партнерства є взаємовигідною, адже реалізація його організаційно-економічного механізму сприяє підвищенню конкурентоздатності державного сектора економіки, залученню інвестицій, інноваційному оновленню промисловості і соціальної інфраструктури України.

Головною перевагою державно-приватного партнерства, у порівнянні з іншими видами договірних відносин між органами влади і приватним сектором є оптимальний розподіл повноважень щодо контролю над спільною діяльністю. Перевагами для держави є можливості зменшення бюджетних видатків та швидкого знаходження ресурсів для реалізації різноманітних проектів чи державних цільових програм, а також зберігання державної власності на майнові об'єкти, що на думку багатьох спеціалістів є альтернативою приватизації. Для приватного сектору ця форма співпраці цікава тим, що дає більші гарантії збереження інвестицій при реалізації великомасштабних проектів, відкриває нові сфери для капіталовкладень в сегменти економіки, сприяє ліквідації «вузьких місць» економічного розвитку.

Державно-приватне партнерство як складова частина моделі економічного розвитку держави набуває вагомого значення і потребує постійного вдосконалення. Залишаючись доволі новим явищем, державно-приватне партнерство в Україні має всі шанси стати інституціональним інструментом оновлення суспільного виробництва на підставі об'єднання активів держави з інвестиційними, управлінськими та іншими ресурсами приватного сектору. Воно має стати каталізатором активності, що сприятиме розвитку економіки та соціальної сфери.

СИСТЕМНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА ЯК МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ НОВОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

М. В. ЧЕЛОМБІТЬКО, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

В Україні протягом останніх кількох років існує підвищений інтерес до державно-приватного партнерства (ДПП) як механізму залучення приватного